

Consultatie werkkostenregeling (WKR)

Inleiding

Op 1 januari 2011 is de zogenoemde werkkostenregeling (WKR) voor vergoedingen en verstrekkingen in de loonsfeer van toepassing geworden. In eerste instantie is de WKR facultatief, dat wil zeggen dat werkgevers de keuze hebben om hetzij de WKR, hetzij de 'oude' regels voor vrije vergoedingen en verstrekkingen toe te passen. De verplichte toepassing van de WKR is voorzien per 1 januari 2015.

In 2012 is door de overheid een evaluatie afgerond naar de ervaringen met de WKR tot dan toe. Hieruit is gebleken dat in de uitwerking nog zeker een slag te maken is. Er zijn twijfels geuit over de beoogde vereenvoudiging door de WKR en er zijn knelpunten gesignaleerd. Om die reden heeft de overheid een verkenning gestart, middels een internetconsultatie, die ertoe moet bijdragen dat de WKR verbetert en tegelijkertijd het draagvlak ervoor vergroot.

Reactie KNV taxi

Koninklijk Nederlands Vervoer (KNV) taxi, de landelijke branchevereniging voor taxiondernemers in Nederland, wil graag, in het kader van de eerder genoemde consultatie, de volgende punten inbrengen :

1. In hoeverre gaat invoering van de WKR ook echt door ? De indruk is dat tot nu toe vooral grote(re) bedrijven zich oriënteren op of zijn overgestapt naar de WKR. Kleine(re) ondernemingen zijn zich nog lang niet bewust van de impact van de WKR en dat de regeling voor hen wel eens (heel) nadelig kan uitpakken. In hoeverre kan de WKR (langer) facultatief blijven ?
2. Als de WKR definitief wordt ingevoerd is het van belang dat de regeling zo helder mogelijk is, eenvoudig toepasbaar met zo min mogelijk administratieve lasten en zoveel mogelijk ruimte laat.
3. Ten algemene is de indruk bij werkgevers dat het er door invoering van de WKR niet simpeler op wordt en ondernemers geneigd zullen zijn te stoppen met het verstrekken van bepaalde 'extraatjes' vanwege de complexiteit ervan. De vraag is of de overheid voldoende met dit effect rekening heeft gehouden. Zeker in sectoren met relatief veel MKB bedrijven waar de lonen vrij laag zijn.
4. De vraag is of invoering van het zogenaamde noodzakelijkheidscriterium de regeling eenvoudiger maakt. Is een ondernemer dan ook echt geheel vrij om te bepalen wat noodzakelijke kosten zijn en wat niet ? Welke discussies gaan er vervolgens ontstaan met de belastingdienst hierover ? Of worden er toch weer kaders gesteld, en zo ja, welke ? Mogelijk dat gerichte vrijstellingen of nihilwaarderingen per duidelijk geformuleerde categorie toch een beter middel is om de regeling duidelijk en eenvoudig te houden.
5. Vanuit de achterban van KNV taxi zijn nog de volgende vragen en opmerkingen bij de WKR gemaakt:
 - a. de administratieve lasten worden door invoering van de WKR juist vergroot in plaats van verkleind, omdat er juist meer administratie gevoerd moet worden. In dat opzicht wordt de aansluiting tussen de financiële administratie en de loonadministratie eerder moeilijker dan gemakkelijker.

- b. of de vrije ruimte uit de WKR voldoende is voor een werkgever kan sterk variëren per bedrijf; het hangt er sterk vanaf wat je als werkgever naast het loon aan extra's vergoed en daarnaast is het erg afhankelijk van de verhouding eigen personeel versus ingeleend personeel. Voor de laatste categorie telt de loonsom niet mee voor het bepalen van de vrije ruimte, terwijl de vergoedingen die een inlener vergoedt aan uitzendkrachten wel uit de vrije ruimte gedaan moeten worden.
- c. de sanctie van 80% over het bedrag boven de vrije ruimte wordt als veel te hoog ervaren.
- d. valt de BTW van bepaalde kosten die vergoed worden ook in de vrije ruimte of niet ?
- e. de taxibranche kent een algemeen verbindend verklaarde CAO taxivervoer. In deze CAO is een aantal zaken opgenomen die de werkgever moet vergoeden. In het kader van de WKR zijn de volgende kosten relevant:
 - i. kosten medische verklaring, verklaring omtrent gedrag (VOG) en de administratieve kosten voor de verkrijgen van de chauffeurskaart taxi;
 - ii. bedrijfskleding;
 - iii. fiscaal vriendelijke verwerking van de vakbondscontributie.

De volgende vragen doen zich hierbij voor:

- i. de kosten voor de medische verklaring, VOG en de administratieve kosten voor het verkrijgen van de chauffeurskaart taxi hangen samen met de verplichting vanuit de wet personenvervoer 2000 dat een taxichauffeur zonder chauffeurskaart taxi niet als taxichauffeur mag werken. De chauffeurskaart taxi wordt door KIWA Register (onder mandaat van de Inspectie Leefomgeving en Transport) afgegeven. Om een chauffeurskaart taxi te kunnen krijgen moet een medische verklaring en een VOG overlegd worden. Al deze kosten zijn dus noodzakelijk om het beroep van taxichauffeur überhaupt uit te kunnen voeren. Momenteel worden deze kosten als beroepskosten gezien. Door invoering van de WKR worden deze kosten echter als loon gezien en vallen daarmee in de vrije ruimte. Wat de taxibranche betreft een onwenselijke en ook onterechte situatie. Deze kosten moeten dan ook vrijgesteld blijven.
- ii. bij het fiscaal vriendelijk verwerken van de vakbondscontributie is de vraag op welke wijze dat conform de WKR verwerkt moet worden; vallen de betaalde kosten van de contributie in de vrije ruimte of het fiscale voordeel dat werknemer heeft door verlaging van het brutoloon ?

Den Haag, 16 mei 2013